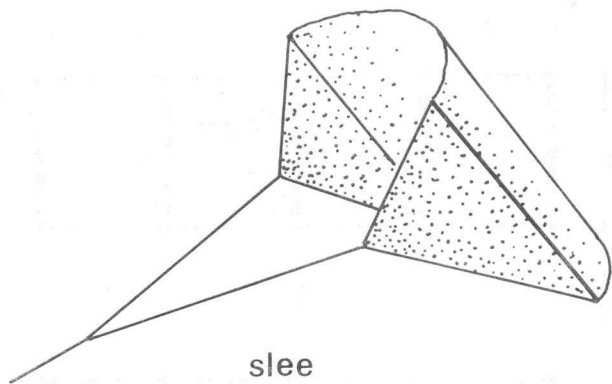
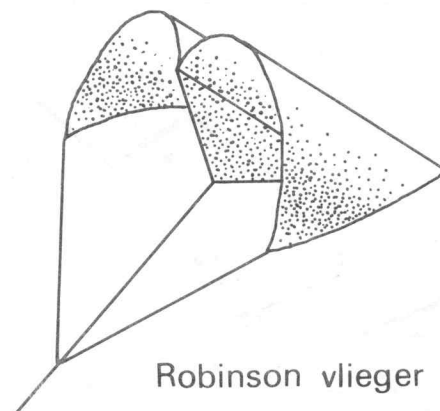

een huwelijk tussen twee lichtgewichtster

slee

Robinson vlieger

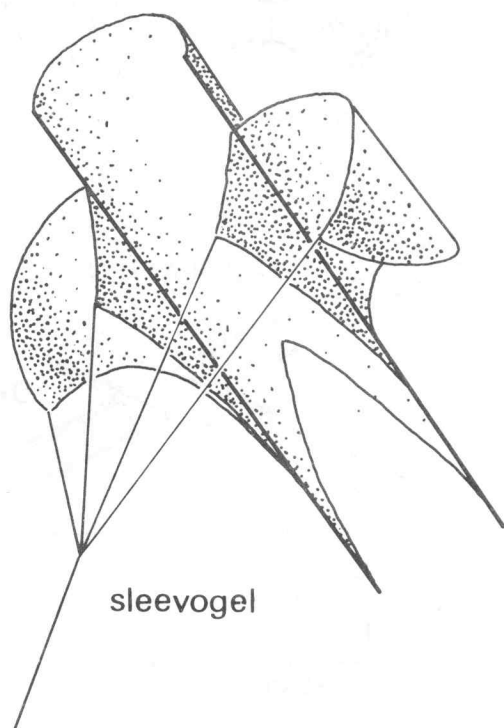
Het sleetje is zo langzamerhand wel in diverse uitvoeringen bekend. Een vlieger die het bij verschillende windsnelheden uitstekend doet, mits voorzien van stabilisatieopeningen (Scott, Grauel). In dit blad las ik over de Robinson-vlieger (VLIEGER 83-4). De getekende impressie ervan deed me denken aan de vleugels van een vogel. Een volgende gedachte leverde de "slee-vogel" op. Voor het gemak heb ik een exemplaar gemaakt uit polytheen en plakband. Dit model heeft niet helemaal de eigenschappen van de slee, maar blijft stabiel tot circa windkracht vier à vijf. Door tijdgebrek is het tot nu toe bij dit proefexemplaar gebleven, maar misschien is dit artikel een aanzet voor verdere experimenten.

Wim Tigchelaar, Den Haag

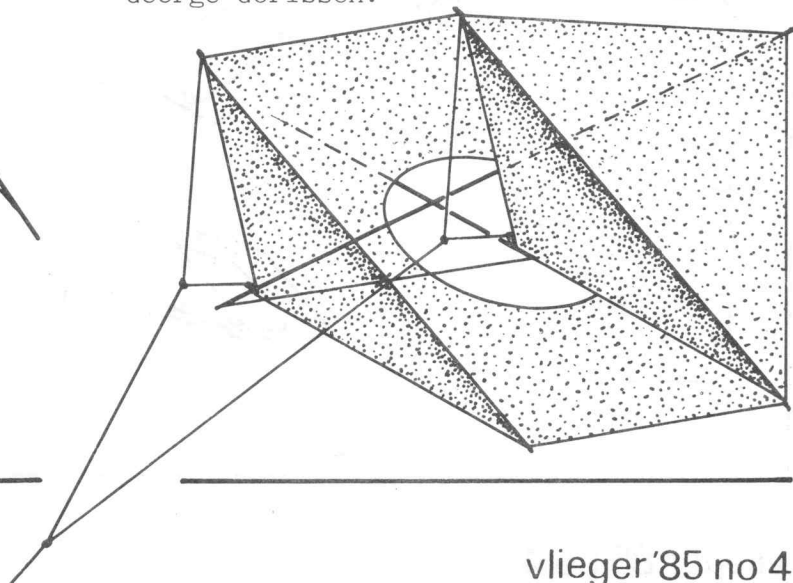
verbeterde cycloop

harm

De cycloop uit VLIEGERS ZELF MAKEN heeft naast vele goede eigenschappen ook twee onhebbelijkheden: Hij is op de aangegeven manier vrij laag getoomd en wil desondanks nog wel eens blijven jaknikken. George Gorissen uit Heerlen heeft dit opgelost op een even eenvoudige als vernuftige manier. Hij boorde een gaatje vlak bij het kopeind van elke staander. Vanaf deze plaatsen loopt links en rechts een toomdraad naar het oorspronkelijke toompunt van staaldraad. De draden zijn ongeveer even lang als de afstand tussen de staanders en in elke draad zit een verschuifbare toomring. Tussen deze ringen een derde draad, ongeveer zo lang als de twee andere samen. Die heeft in het midden een toomring waaraan de vliegerlijn zit. Mijn dank aan George Gorissen.

sleevogel

vlieger '85 no 4